

Συλλογή της Νομολογίας

Υπόθεση C-577/10

**Ευρωπαϊκή Επιτροπή
κατά
Βασιλείου του Βελγίου**

«Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρο 56 ΣΛΕΕ — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Εθνική ρύθμιση που επιβάλλει στους αυτοαπασχολούμενους οι οποίοι είναι εγκατεστημένοι σε άλλα κράτη μέλη υποχρέωση δηλώσεως πριν την άσκηση της σχετικής με την παροχή υπηρεσιών δραστηριότητάς τους — Ποινικές κυρώσεις — Εμπόδιο στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Αντικειμενικά δικαιολογημένη διαφορετική μεταχείριση — Επιτακτικοί λόγοι γενικού συμφέροντος — Πρόληψη της απάτης — Καταπολέμηση του αθέμιτου ανταγωνισμού — Προστασία των αυτοαπασχολούμενων — Αναλογικότητα»

Περίληψη — Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 19ης Δεκεμβρίου 2012

1. Προσφυγή λόγω παραβάσεως — Απόδειξη της παραβάσεως — Η Επιτροπή φέρει το βάρος αποδείξεως — Τεκμήρια — Δεν επιτρέπονται — Προσφυγή που αφορά το περιεχόμενο και την εφαρμογή εθνικής διατάξεως τα οποία δεν αμφισβητούνται από το οικείο κράτος μέλος — Πληρούνται οι απαιτήσεις ως προς το βάρος αποδείξεως

(Άρθρο 258 ΣΛΕΕ)

2. Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Περιορισμοί — Απαγόρευση — Έκταση

(Άρθρο 56 ΣΛΕΕ)

3. Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Περιορισμοί — Απόσπαση αυτοαπασχολούμενων εργαζομένων — Υποχρέωση δηλώσεως πριν την άσκηση δραστηριότητας, η οποία επιβάλλεται μόνο στους παρόχους υπηρεσιών που είναι εγκατεστημένοι σε άλλα κράτη μέλη — Δικαιολόγηση από επιτακτικούς λόγους γενικού συμφέροντος — Πρόληψη της απάτης, καταπολέμηση του αθέμιτου ανταγωνισμού και αναλογικότητα — Δεν επιτρέπεται

(Άρθρο 56 ΣΛΕΕ)

1. Βλ. το κείμενο της αποφάσεως.

(βλ. σκέψεις 34, 35)

2. Βλ. το κείμενο της αποφάσεως.

(βλ. σκέψη 38)

3. Παραβαίνει τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 56 ΣΛΕΕ κράτος μέλος το οποίο θεσπίζει εθνική ρύθμιση που επιβάλλει στους αυτοαπασχολούμενους οι οποίοι είναι εγκατεστημένοι σε άλλο κράτος μέλος υποχρέωση δηλώσεως πριν αρχίσουν να ασκούν τη δραστηριότητά τους στο πρώτο κράτος μέλος.

Συναφώς, εθνική ρύθμιση η οποία αφορά μη εναρμονισμένο σε επίπεδο Ένωσης τομέα και εφαρμόζεται αδιακρίτως σε κάθε πρόσωπο ή επιχείρηση που ασκεί δραστηριότητα στο έδαφος του οικείου κράτους μέλους μπορεί, παρά το περιοριστικό αποτέλεσμά της για την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών, να δικαιολογείται εφόσον, αφενός, εξυπηρετεί επιτακτικό λόγο γενικού συμφέροντος που δεν διασφαλίζεται ήδη από τους κανόνες στους οποίους υπόκειται ο πάροχος εντός του κράτους μέλους όπου είναι εγκατεστημένος, αφετέρου, είναι πρόσφορη για την εξασφάλιση της υλοποίησης του επιδιωκόμενου σκοπού και, τέλος, δεν βαίνει πέραν του αναγκαίου για την επίτευξή του μέτρου.

Πάντως, μολονότι ο διπλός σκοπός της περιστολής της απάτης, ιδίως στον τομέα της κοινωνικής νομοθεσίας, και της αποτροπής των καταχρήσεων, ειδικότερα μέσω του εντοπισμού των ψευδο-ανεξάρτητων και της αντιμετώπισης της αδήλωτης εργασίας, είναι πράγματι δυνατό να συνδεθεί με τους σκοπούς της διασφάλισης της οικονομικής ισορροπίας των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης, της προλήψεως των φαινομένων του αθέμιτου ανταγωνισμού και του κοινωνικού ντάμπινγκ, και της προστασίας των εργαζομένων, περιλαμβανομένων των αυτοαπασχολούμενων που παρέχουν υπηρεσίες, εντούτοις ένα γενικό τεκμήριο απάτης δεν αρκεί για να δικαιολογήσει μέτρο το οποίο θίγει τους σκοπούς που επιδιώκει η Συνθήκη και το οικείο κράτος μέλος οφείλει να δικαιολογήσει με πειστικό τρόπο για ποιον λόγο η επίμαχη εθνική του ρύθμιση δεν υπερβαίνει το αναγκαίο για την επίτευξη των ως άνω σκοπών μέτρο.

(βλ. σκέψεις 44, 45, 53, 55, 57 και διατακτ.)